

havns Universitet. Jeg beklager, at den ærede Kultusminister ikke er til Stede, for det er sikkert noget, som vil faa hans Hjerte til at klappe i Angst, naar selv en Kollega af de teologiske Professorer begynder at bruge saadanne Ord om Kirken. I Følge konservative Blades Referat har Professor Westergaard i Onsdags udtalt følgende: „Der sidder Tusinder af fattige rundt omkring i Had mod den kristne Kirke, de riges Institution. Hvor ofte have vi ikke Grund til at bøje Hovedet i Skam over, at de fattige overses, og at Kirken sælger sine Goder til den højstbydende“. Hvis en af os Socialdemokrater havde sagt disse Ord, hvis en Statsarbejder havde sagt disse Ord, at Kirken sælger sine Goder til den højstbydende, vilde man stemple ham som en Agitator, som en, der vil undergrave Grundpillerne for det bestaaende Samfund, hvis vigtigste Pille er Statskirken. Jeg ser, at den ærede Kultusminister er kommen til Stede. (*Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* (Styr): Det har jeg været hele Tiden) . . . Saa har jeg overset det. Det glæder mig i høj Grad. Jeg vil da bede den højtærede Minister at lægge Mærke til disse Ord, disse agitatoriske og ophidsende Ord over for Kirken. Jeg forlanger selvfølgelig ikke, at denne Professor skal afskediges, jeg glæder mig tværtimod over, at vi have faaet en saadan Professor, som har Mod til at udtale sig saa frimodigt over for Frikonkurrencen, den nuværende Statsordning og Statskirken, men jeg siger, at naar saadanne Professorer faa Lov til at sidde i deres Statsembede, hvorfor skal saa en jævn Arbejder afskediges fra sin Stilling, fordi han bruger Ord, der ikke komme op ved Siden af disse Ord i agitatorisk Virkning og Betydning? Det var kun et Par Hundrede Arbejdere i Frederiksværk, som hørte Arbejderens Ord, men det er Tusinder og atter Tusinder, som læser disse Ord, som Professoren ved Kjøbenhavns Universitet har fremsat. Jeg vil gaa videre. Vi have jo i Sommer set en tjenstgørende Officer, en Kaptajn i den danske Hær bruge Udtalelser, som slet ikke kunne sammenlignes med de Udtalelser, som faldt fra Krudtværksarbejder Kristian Nielsen. Jeg sigter til den Tale, der den 6te Juli holdtes i Aarhus konservative Vælgerforening af Kaptajn Skade. Han brugte saadanne Ord som, at paa Tinges vises der „den usømmeligste Ringeagt ja, stædig Modvilje over for alt, hvad der angaar Danmarks Forsvar“. Det er en tjenstgørende Officer, en Kaptajn i den danske

Hær, der har udtalt sig saaledes om den danske Rigsdag, det danske Folketing, som ere hans Arbejdsgivere. Jeg vil her tillade mig som Arbejdsgiver at beklage mig over de daarlige Forhold, der mere og mere ere ved at opstaa og den Mangel paa Respekt og Disciplin fra de underordnedes Side over for de overordnede. Naar man i denne Sommer har talt om daarlige Arbejdsforhold, tror jeg det er paa sin Plads, at vi, som ere denne Mand's Arbejdsgivere, der give ham Kost og Klæder, paatale, at han slynger saadanne Ord som Stædighed og Usømmelighed i dette Tings Ansigt.

Formanden: Jeg tror dog at maatte gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar han anfører Udtalelser efter Bladene, er det ikke dermed givet, at de ogsaa ere faldne saaledes, som de blive anførte.

Borghjærg: Nej, men dette er selve Kaptajn Skade i Aarhus, som refererer sine Udtalelser i en Pjece, han i disse Dage har udgivet om „Nationens Levedygtighed.“ Der citerer han selv sine Udtalelser fra Mødet i Aarhus, altsaa disse Ord ere autentiske. Nu vilde jeg gerne have, at dette Ting skal være en human Arbejdsgiver, der ser igennem Fingre med en saadan Optræden. Jeg mener ikke, vi skulle etablere Lockout mellem Officererne i den Anledning, og jeg ønsker ikke, at denne Kaptajn skal afskediges, det vilde gøre mig ondt, om det skulde ske, men det er der jo heller ikke Tegn til. Jeg siger blot, at naar denne tjenstgørende Kaptajn forbliver i sin Tjeneste, skønt han har brugt Udtryk som „Usømmelighed“ og „Stædighed“ om en Statsfaktor, er det ganske utilbørligt og usømmeligt at afskedige en Statsarbejder, som ikke har sagt andet end, at de store Træer tage Livet og Kraften fra de smaa, at de store ere i Stand til at nyde mange Retter Mad og bo i store Boliger med mange Værelser, medens de smaa, de fattige, ikke altid vide, hvor de skulle faa den nødvendige Næring fra. Jeg siger, der er ingen Sammenhæng, intet Forhold i dette. Det er en Uretfærdighed, og jeg vilde ønske, det maatte blive alvorligt paa-talt af det Finansudvalg, som nu snart bliver nedsat. Jeg vilde finde det ganske rimeligt, om Finansudvalget slet ikke forhandlede med Krigsministeren før han havde lovet at tilbagekalde denne Afskedigelse, før han havde lovet at give Krudtværksarbejder Kristian Nielsen Adgang til atter at træde i Statens Tjeneste. Den ærede